

BIELEĆ (12) *vb impf*

Oba e jasne.

praes 1 sg bieleję (7). ◇ 3 sg bieleje (1). ◇ 3 pl bieieją (4).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Stawać się białym, nabierać białej barwy; siwieć, blednieć; albicare (-ri) Mącz, Cn; candidari, exalbescere, inalbescere Calep, Cn; albescere Calep; candorem trahere Cn (10) :* pośpolicie też dzieciom mówią, piy wodę iżci bieleią ząbki. *GlabGad C4; Ieſth to dla wſtawicznego ruſzania ięzika, ktorim fie wilgota flinna trawi á tak bieleie, iakoż to widamy na pianie wody ciekączyey ktora też biała bywa. GlabGad C5v, C3v, C4; Albico, Bieleję Mącz 6c; Exalbesco – Bieleie, blednieię. Calep 381a, 49b, 157b, 516b.*

Fraza: »włosy bieleją«: z ktorego [mozgu] zbitniey zimności włoli na ſtarość bieleią GlabGad Bv.

2. *Łśnieć się; jaśnieć; candescere, incandescere Mącz, nitescere Calep (2) : Incandesco, Zápalam fie/ Bieleję/ yálnieję Mącz 33b; Nitesco – łnnieję [!] fie, Bieleię. Calep 700a.*

Synonimy. 1. blednieć; 2. jaśnieć, łśnieć się, oświecać się, zapalać się, żarzyć się.

Formacje pochodne: pobieleć, wybieleć, zbieleć; bielić, nabielić, ubielić, wybielić, zbielić; obielać, pobielać, wybielać.

Cf [BIELEJĄCY]